גליון שבועי

גליון י"2 ~ שנה א'

הכמוני

פרשת אמור תשס"ט לפ"ק

זריחת נוגה: 3:59

זריחת מאדים: 4:19

שקיעת ירח: 5:33 בבקר

יציאת כל כוכבים: 9:46

ישמע חכם

● ע"י דוד לעוו

~ יזבחו לשדים לא אלוה.. ~

כל יהודי הקורא בתורה או שונה במשנה, יודע ומכיר שה"תועבה"- הכי גדולה היא עבודת אלילים/פסלים/מסכה/משכית/תרפים/שקוץ/הבל/שוא/זרים/שדים/שעירים/אלוהים-אחרים/אלוהי-נכר/אשרה/בעל/דגון/פעור/כמוש/בל/נבו... .

כל זה, רשימה חלקי משמות כלליים ופרטיים שעליהם נאמרה דבור הראשון והשני ששמענו מפי הקב"ה: לא יהיה לך אלוהים אחרים... -לא תעשה לך פסל כל תמונה... לא תשתחוה להם ולא תעבדם... אל קנא...

*

חטא הראשון אשר לא יימחק לעולם, היתה "לך רד כי שחת עמך... עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו"... . בתורה עצמה נאמרו כמה פרשיות וענשים על יחיד ועיר שייכשלו בחטא זה. צא ולמד, קראנו פרשת אחרי-קדושים נראה כמה עניני הפרשה מזה: וכפר על הקדש מ"טמאות" בני ישראל, "ומפשעיהם" לכל חטאותם. כמדומה שע"פ פשט, קאי על חטא ע"ז, ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים (מין אלוה הדר במדבריות ובמקומות שממה ghost, בישעיה כתוב: שעירים ירקדו שם-בערי יהודה אחר החורבן).

*

בפסוקים הבאים, חוזרת ונשנית מלת "'דם"', לא פחות מ10 פעמים!, דבר נדיר מאד! בהסבר כפולה ומכופלת, ובטעמים שונים, מדגישה לנו התורה איסור אכילת דם. גם בפרשת נח-שלא מענייננו דקרא-נזכר אכילת דם, שוב בפרשת ראה:רק חזק לבלתי אכול הדם... נזכר חמש פעמים חומר האיסור וטעם האיסור. {נראה בסמוך השייכות לע"ז}

*

כמעשה ארץ מצרים... וכמעשה ארץ כנען... ע"ז... ע"ז... אל תפנו אל האלילים... לא תאכלו על הדם, לא תנחשו, לא תעוננו, לא תקיפו, לא תשחית, ושרט לנפש, כתבת קעקע, אבות וידעונים, אשר יתן מזרעו למולך מות יומת... ונתתי "'פני"' [שים לב: אותו הלשון נאמרה ג"כ בדם], ולא תלכו בחקות הגוי... ואקוץ בם... אוב או ידעוני מות יומתו דמיהם בם!

*

מקום הראשון שנרמז בתורה -רק בדרך אגב-ירידת האנושות להשחתת האלילות, היא בפרשת בראשית "אז הוחל לקרוא בשם ד", כלומר כבר נשתכחה "שם ד" מן האנושות, עד שבמשך הזמן צצה ופרחה movement חדשה שהתחיל לפרסם "שם ד" -לעורר תשומת-לב שיש "ד" בעולם!, וכולנו יודעים שאברהם היה יחיד במינו בהצלחתו ב"עסק" זה, וידענו כי הרבה נתחברו לו ו"כמה נפשות עשה בחרן".

*

למען לא נשתמש במשחק מלים, יש צורך להגדיר מה בדיוק הmessage שהכריזה "קריאה" הזאת? והתשובה במלים קצרות: שתכלית האדם בעולם היא אך ורק להכיר ולדעת את ד', וכל ה"כיבוש והרדייה" עלי-אדמה, היא לצורך תועלת נעלה זה. ועוד נבארנו באריכות בגליונות הבאות.

*

איך התפתח עבודת אלילים? אנו יודעים שבימי א"א, כבר התפשטה בכל עולם התרבותי, כגון מצרים ובבבל, בנו היכלות ואולמות מפוארות, והיו כהנים עומדים לשרת כל מי שמתנדב להקטיר או להביא מנחה ולבונה, לזבוח עוף או כבש, להעביר בנו באש למולך, (הם קיימוהו כפשוטו!), גם היה "חנויות שלימות" שמכרו שם כל מיני פסלים קטנים, וידוע שזה היה 'פרנסה' של תרח. היה פסל גדול מאד אשר עמד בהיכל מפואר באמצע העיר בדרך כלל על הר גבוה, שצריך לעלות כמה מעלות להגיע שם (כדי לתת לו רושם יראוי ונהדר). לכל פסל, היה היכל מיוחד וכהנים מיוחדים ועבודות מיוחדים ו"ידעו" בדיוק לשם איזה צורך [כגון: ילדים, יבול השדה, רפואה, גשם] עובדים לאיזה פסל שיהיה. כל עיר היה לה פסל מיוחדlocal , וכן היה פסל לכללות האומה [גם פרעה "הבין" שיש אלוקי-העברים, ואנשי נינוה אמרו ליונה "מה לך נרדם! קום קרא אלוקיך"]. לא היה דבר כזה שיאמר מלך מצרים "אסור להביא או לעבוד אלוקים אחרים, שמקורן מבבל", אדרבה, כל האומות החליפו והשתתפו זה עם זה בכל אליליהם השונות [דוגמה: נשים that share a recipe.], רק תורת משה שד' הוא קל "קנא", ואינו "סובל" כלל אלוהים אחרים, או ליתר דיוק מכרזת ואומרת: אתה הראית לדעת, כי ד' הוא האלוקים, "'אין עוד מלבדו"', כלומר כל אלילים הם שוא ושקר ובלתי-מציאותיים כלל, ודמיון בעלמא הם.

*

קשה מאד לבן-זמנינו להבין "נסיון" וגירוי ותאוות פולחן-אלילים, ומצינו בסוף ספר יהושע, (22-24), איך שיהושע דיבר עם ישראל בסוף ימיו, שא"א (אם מותר להיאמר) שלא יכשלו וילכדו, וכאילו קשה מאד מאד שיישארו נאמנים לד', והאמת שכל ימי השופטים נזהרו מעט ושוב נכשלו, וחוזר חלילה... ועיין שמואל 1:7:3 "אם בכל לבבכם אתם שבים אל ד', הסירו את אלוהי הנכר מתוככם, והעשתרות, והכינו לבבכם אל ד' ועבדוהו לבדו, ויצל אתכם מיד פלשתים. ויסירו בנ"י את הבעלים ואת העשת', ויעבדו את ד' לבדו". וגם משה העיד "כי ידעתי. . השחת תשחיתו".

*

גליון חכמוני

ישמע חכם

המשך מעל"ד

להסביר העניין: אם תשאל לכל איש 'נורמלי' על גורל עתידו, כלומר האם יכול לדעת מה יתרחש למחר ואיך להבטיח שיהא לטובתו, מכיר שיש שני "מיני דברים", יש דברים שיענה או יחשוב, בטח או כמעט בטוח שיהיה כך! ויש שיאמר או יחשוב I hope..., אני מקווה שיהיה כך.

דוגמאות לסוג א: יעלה השמש למחר, אוכל לישון הלילה, אוכל ללכת לעבודה למחר, לא אתפטר מעבודתי, יהיה לי בערך כך וכך קונים בשבוע הזאת, אלמוד למחר, כשאזרוק צרור יפול למטה, כשאוכל מאכל לא אקיאנו מיד, כשאדליק את גפרור או הלייט יתהווה אור, והקאר יתנועע ע"י גאז.

סוג ב: אני מקווה ש... תלד אשתי בנים בריאים, הקלייענט שאפגוש למחר יקבל סחורתי, אקבל ציון טוב על המבחן אשר חזרתי והכנתי זה חצי-שנה וכל הצלחתי בפרנסה וכו' תלוי בו, אנצח את יריבי בבית משפט, הניתוח תעלה בשלום, בקיצור כל הדברים שמאחלים עליהם good luck =הצלחה רבה=שיהיה במזל טוב.

*

כל מאורעות העתידיים הם אחד מב' הסוגים. הצורך והדחף לפתרון בעיית סוג ב', הולידה והצמיחה באדם- מיד בתחילת היסטוריה האנושית כאשר נשתכחה "שם ד"-מושג כזה ""שיש דברים"" שאינם ברשות ובשלטון האדם, ואינו יכול לסמוך על 'עצמו', רק על כח ""על-טבעי"", super-natural, בשלב זה, נוצר מושג האלילות, יש "כח" או אל שאוכל לפייסו ולהעתירו שירדו גשמים בזמנו ויצמח הרבה בשנה הזאת, ישנו אל שנוכל להחניפו בקטרת ובזה ננצח במלחמה, בקיצור, כל דבר שהוא בסוג ב' אין צריך לעמוד חסר-אונים ואבוד ומיואש-שזה נגד טבע ואינסטינקט האדם- רק ישנו solution!, לפנות אל אל מיוחד אשר "ממונה" על זה העסק, ולהתפשר עמו! -יותר מזה ממילא א"א!, מובן שעל הדברים שבסוג א', לא יעלה על הדעת שיש אל לזה!, יש הרבה והרבה לכתוב בנושא, ובייחוד, אם זה נכון, שבזמנינו, רוב העולם, לכאורה, אינם מתטפשים עוד, א"כ נאמר שאנחנו "צדיקים" יותר מבנ"י שבמדבר ובית ראשון? וכו'... בבקשה להמתין עוד חמש שבועות, וברצון ד' יתבאר הכל היטב.

~ להעיר ולהאיר ~

מי שנוהג לאכול פת פלטר, ורואה ou-d, אבל אין בingredient שום חלב או whey butter or lactose cream, א"צ לחשוש לאכלו עם בשר, כי וודאי נתבטל, כשעושים הרבה cookies שאין בתוכם כלל חלב וכו', ולמה כותבין d?, מפני שלא יתבעוהו האנשים הרגישים (allergic) לחלב, אבל אין לזה שום תוקף הלכתי. (Commercial chocolate chip oatmeal cookies) הם מסוג זה, ויש לעיין בing.) (ובאמת שאר המייצרים היהודיים אין כותבים "חלבי", והצדק אתם).

מי ישקני מים מבור בית לחם?

שאלות מצויות בענייני חו"מ ודיני ממונות

שאלה:

מי שיש לו פועל נכרי מנהיג מכוניתו לעשות הובלות deliveries, והזיק מכונית יהודי אחר, היזק גדול, ויש לו insurance, החייב לשלם?

ת: פטור (ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם)

נא ונא לשלוח כל הערותיכם החשובות, במיוחד, לשאוב מים מבור בית לחם להשקותינו.

יוסף לקח

החידה חדתי, ואותך לא הגדתי:

הבא על אשה ביאה אחת, (וס"ל אחע"א בכל גווני) כמה חטאות אפשר להתחייב? (רמז: לכה"פ 9)

- - -

תשובה לחידה מגליון י"א:

מי חייב מן התורה בכיסוי הראש?

תשובה: מצורע, (פ"ב דמו"ק)

- - -

(לכל תשובה שיהיה, כתוב מקור מש"ס וכו'). מי שיפתור החידות במשך חמש שבועות, יזכה לפרס!

*

נא לשלוח הפתרון לכתובת, או לE–Mail הנזכר למטה

אפשר להשיג הגליון ע"י

weeklygilyon@gmail.com

להערות או לשאלות על התכנים באתר נשך נא לתקשר:

646-546-9748

גליון בשבת תחכמוני

1973-60th st. #123

Brooklyn, N.Y. 11204

מרן החפץ חיים זצ"ל (שפת תמים - פרק ח)

...והנה **לעון גדל שהופקר בפני איזה אנשים**, יש כמה סיבות, אך נבאר שתים שהן גלויות לעיני הכל: א. **ריבוי ההזדמנות ומותרי המלבושים שנעשו קבע בעי"ה. ודין גרמא לנו בזמנינו כל הצרות וכל התלאות, מכפנים ומבחוץ.** ובתחלה כשמרגיל אדם את עצמו בזה, אינו מתבונן על אחריתו. והיצה"ר מתגרה עם האדם בזה כציד המשליך מזון במצודה לעיני כל בעל כנף, אשר מרוב רצונה אחר האכילה, וממיעוט דעתה, אינה מבטת כלל במצודה הפרוסה. וכשנכנסת שם, שוב ניצודה ועומדת, ומוכנת לשחיטה: כן הוא בענין זה, **שבתחלה כשהקב"ה מזמין לאדם מעות בחסדו, כדי שיוכל להחיות את נפשו בזה, וגם לפרוע מזה חובות הבורא כצדקה וגמ"ח והחזקת התורה, וכדומה לזה. היצה"ר מסיתו, שעתה נאות לו להתגרה בעניני הוצאות הבית והמלבושים במעלה הגבוה מערכו והפחות כהמכובד, והמכובד כאחד מעשירי העם]. כדי שיתראה לחשוב ומכובד לעיני חבריו.** והאדם הולך אחר עצתו, מרגיל את עצמו בזה, **עד שבהמשך הזמן הוא נעשה מוכרח לזה להתנהג כדרך הגבוהים, ואח"כ אם תזדמן לו שנה או שנתים שאינו משתכר לפי ערך ההוצאה אשר הרגיל את עצמו בזה, מצא לו היצר מקום להטעות אותו ולפתותו לגזול ולחמוס, ולהיות לוה רשע ולא ישלם, כדי להתנהג באופן הראשון שלא יתבזה לעיני חביריו שבעיר.** וברבות הזמן נעשה גזלן וחמסן שאינו חושש כלל לחיי נפש חבירו:

גם פעמים רבות הוא מביא את עצמו לידי סכנה ע"ז, שנחלה מרוב הדאגה ע"י הקלון והכלימה שיש לו מכל עבריו מסביב. כי תחת מעט הכבוד אשר הנחילו היצה"ר מתחלה ע"י הנהגתו, ינחילהו עתה משנה כפלים קלון, אשר הכל מבזים אותו עבור דמיתם. וזהו עונשו בעוה"ז, מלבד עונשו השמור לו לעוה"ב עבור עון הגזל:

אבל כבר אחז"ל איזהו חכם הרואה את הנולד, דהיינו, **שצריך האדם אפילו בעת שהוא תקיף במצבו, להתבונן תמיד בתחפוכות הזמן המצוי מאוד בעו"ה, ושלא להתנהג בעניני הוצאות ביתו רק בדרך אמצעי, לפי מה שהוא אדם ולפי המקום. ואף אם תענו ח' שהוא עשיר גדול, לא ילבש בגדי רקמה חשובים מאוד,** כי נפש הוא חובל, שמביא לאדם לידי גאוה, גם מגרי ביה יצה"ר בנפשו, **גם גורם שאחרים שאין ידם משגת, יראו ממנו וירצו לעשות כמעשהו, וסוף שלווים ואינם משלמים, או גוזלים וחומסים:**

ומתוך אלו המותרות, רבו בזמנינו הוצאות הנשואין במלבושיהן, עד שרבות בנות באות לידי בזיון בהגיען לפרק נישואיהן. אב ואם בוכים ומבכים, ואין להם מושיע. וכהנה רעות רבות וצרות שעוברים על ראש העניים. ומי גורם לכל זה אם לא חיבוי הוצאות ומותרי המלבושים שנעשו קבע בעו"ה, שגורמים בזה רעה לעצמם בזה ובבא, וגם לכל העולם כולו:

... ובאמת צריך האדם ללמד את עצמו מידות מאבותינו ע"ה, וכמו שכתוב בשיר השירים אם לא תדעי לך היפה בנשים, צאי לך בעקבי הצאן וגו', וכמו שפירש"י שם. **והנה מצינו ביעקב אבינו ע"ה, אף שהיה בן יצחק שהיה עשיר גדול יותר מאבימלך כמו שכתוב בתורה, אף על פי כן לא שאל מאת הקב"ה כי אם לחם לאכול ובגד ללבוש,** כמו שכתוב בתורה **אם יהיה אלקים עמדי וגו' ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש.** ולכאורה תיבות לאכול וללבוש יתר הוא, אבל באמת ניחא, דידוע דמדרך העשירים להתנהג בעניני סעודתן בדרך גבוה, כי יותר מתפזר ממה שהוא אוכל. וכהאי גוונא בעניני מלבוש, להיות לו בגדים שהוא לובש על בשרו, וגם בגדים להתראות בו בין הסוחרים, מינים ממינים שונים, וכיוצא בזה הרבה. אבל יעקב אבינו אף שגדל בבית יצחק אבינו שהיה עשיר גדול עד מאד, לא בקש מאת ה' יתברך כי אם ההכרחיות, לחם לאכול ובגד ללבוש ולא יותר:

ובפרט בזמנינו, בודאי אין לו לאדם להיות אין להתעשר, ... כן ממש עניני העשירות בזמנינו, שמוצאי בעי"ה תהפוכות הזמן בכל עידן, והוא נופל אח"כ מאיגרא רמה לבירא עמיקתא, ויותר ממה שהוא שמח עתה על הווייתו, יתאבל אח"כ על העדרו. כי על כן הלא טוב לו לאדם שיתבונן כל זה בתחלתו, ולא יהיה אין להתעשר אף בדרך היתר, וכל שכן שלא לילך בדרך חריצות וחכמות כדי להרבות הונו, כי בודאי יהיה הסוף כן, וכנ"ל. וה' לא ימנע טוב להולכים בתמים:...

וע"ע ביאור הלכה סי' תקכ"ט ד"ה ואל